

„ВОРСКЛА“
ПОЛТАВА

ФУТ БОЛ

ВТОРАЯ ЛИГА,
ШЕСТАЯ ЗОНА

пл. Дзержинского, 16

УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНИХ СПОРУД
«КОЛОС»

52-й ЧЕМПІОНАТ СРСР
СЕРЕД КОМАНД ДРУГОЇ ЛІГИ
(ШОСТА ЗОНА)

ФУТБОЛ

«ВОРСКЛА»—«ЗАКАРПАТТЯ»
(Полтава) (Ужгород)

СТАДІОН «КОЛОС»

м. Полтава

(пл. Дзержинського, 16)

ПРОГРАМА

29 березня 1989 року

Початок матчу о 18.00

Видавництво «Полтава» 1989

НА ДОБРІ ДІЛА!

Футбол вчить, в залежності від обставин, уміти діяти самому або, навпаки, підпорядковувати свої дії колективу, виправляти помилки товаришів. Як не визнати вищою грою, яка виховує такі якості!

Це висловлювання П'єра де Кубертена, французького громадського діяча, ініціатора відродження античних Олімпійських ігор, і сьогодні, з вершини понад столітньої історії розвитку футболу, відображає головну суть нашого захоплення. Згадалися при цьому і слова нашого земляка, добре відомого полтавським спортсменам, І. І. Горпинка, першого і поки що єдиного в області заслуженого тренера УРСР з футболу. На одному із засідань обласної федерації футболу, де розбиралася одна конфліктна ситуація, Іван Іванович пристрасно говорив про те, що футбол повинен бути красивим не тільки у фінтах на зеленому газоні стадіону — він покликаний виховувати і чисті духовні якості як учасників гри, так і глядачів.

Щораз, йдучи на стадіон, давайте прагнути до цього! Будьмо взаємно ввічливими і гостинними. Адже на нашій вулиці свято: цього року полтавському футболу виповнюється вісімдесят років! Ювілей відзначений стартом відразу двох команд Полтавщини у чемпіонаті СРСР. Обіцяє бути ще масовішим (хочеться додати: й організованішим) і масовий футбол.

Про сторінки історії полтавського футболу, його сьогодення розповідатимуть і ось такі програми до матчів на нашому стадіоні. А на старті — побажання: хай нинішній спортивний сезон наснажить нас здоровими емоціями, придасть настрою на добрі діла!

СКЛАДИ КОМАНД

«ЗАКАРПАТТЯ» (Ужгород)

Воротарі

№ Ігор НАДЬ

№ Володимир ВАСЮТИК

Захисники

№ Василь МИГОВИЧ

№ Василь ГУМЕНЯК

№ Томаш ПФАЙФЕР

№ Володимир РУШАК

№ Андрій ЗАРЕВА

Півзахисники

- № Віталій ЗУБАНИЧ
- № Віктор КОВАЧ
- № Іван ГЕЦЬКО

Нападаючі

- № Михайло ДЖУМУРАТ
- № Михайло ЛОВСЬКА
- № Василь МАРТИНЕНКО
- № Андрій РОМАНЧУК
- № Іван ЛУКАЧ
- № Едуард ГУМЕРОВ
- № Іван КУРИЛЬЦО
- № Володимир ПЕТРУШКО

Начальник команди — Василь Васильович БАБИЧ.

Головний тренер — Іван Михайлович КРАСНЕЦЬ-КИЙ.

Тренер — Юрій Іванович ЧИРКОВ.

«ВОРСКЛА» (Полтава)

Воротарі

- № Олег МОРГУН
- № Олег ЮРКОВЕЦЬ

Захисники

- № Сергій ХОДИРЕВ
- № Ігор КИТАЙКО
- № Олег КРИВЕНКО
- № Сергій ЛУКАШ
- № Юрій ДЕЙНЕКО
- № Андрій НЕДЯК

Півзахисники

- № Володимир ПРОКОПИНЕНКО
- № Валерій БОГДАНЕЦЬ
- № Ігор ЮДАНОВ
- № мс Юрій РЕЗНИК
- № Ігор ВЛАСЕНКО
- № Петро РОТАНЬ

Нападаючі

- № Ігор КИСЛОВ
№ мс Іван ШАРІЙ
№ Ігор МАРТИНЕНКО
№ Олександр ВОЛОШКО

Начальник команди — Геннадій Данилович
СЛЮСАРЄВ.

Головний тренер — Віктор Олександрович
ПОЖИЧЕВСЬКИЙ.

Тренер — мс Юрій Іванович РЕЗНИК.

Примітка. В обох складах названо прізвища усіх 18 футболістів, що значаться у заявках, надісланих до Федерації футболу УРСР. Стартові склади команд і номери гравців будуть оголошені на стадіоні перед початком гри.

ВІЗИТНА КАРТКА ГОСТЕЙ

1945 року Закарпаття увійшло до складу Радянської України. У серпні-вересні ужгородська команда вперше взяла участь у республіканській спартакіаді і зайняла перше місце. На тому турнірі заявили про себе такі гравці, як О. Бокатей, Р. Буничак, І. Уран, М. Білловарі, Г. Тессер, Г. Лавер, Г. Совга, Д. Богдан, Д. Товт, Й. Криж, І. Фабіян. Того ж року «Спартак» — попередник нинішнього «Закарпаття» — виграв першість краю. Наступного року ужгородці вперше взяли участь у першості України і теж стали чемпіонами. «Сузір'ям талантів» називали фахівці команду тих років.

У 1950 і 1953 роках спартаківці ще двічі вибороли звання чемпіонів республіки, а у 1950 заволоділи ще й Кубком України.

Найвище досягнення в шістдесяті роки — третє місце в першій українській зоні класу «Б» (1964 рік). Команда є «старожилом» другої ліги, де вона розпочала свій 19 сезон. Із 784 проведених зустрічей — 291 перемога, 206 нічиїх і 287 поразок. Різниця м'ячів — 874:853. У 1972 році ужгородці досягли найбільшого успіху за час виступів у другій лізі — стали срібними призерами. Найгірше місце — двадцятє (1971 рік). Краший бомбардир команди — В. Мартиненко, на особистому рахунку якого 84 м'ячі. А рекордсмен за сезон — М. Русін (25 м'ячів у 1973 році).

Більше п'ятдесяти вихованців закарпатської школи футболу виступали за провідні команди країни. Заслуженими майстрами спорту стали М. Михалюна, Й. Сабо, В. Турянчик, С. Решко, Й. Беца — олімпій-

ський чемпіон 1956 року, майстрами спорту міжнародного класу — Ф. Медвідь, І. Фабіян, Г. Лавер, Е. Юст, М. Коман, І. Мозер, Е. Кеслер, А. Гаваши, С. Варга, І. Секеч, Я. Габовда, Ф. Варга, Д. Товт, З. Бреньо (у 1957—1958 роках він грав у складі полтавського «Колгоспника»).

Болільники футболу зі стажем пам'ятають, що ужгородська команда мала кілька назв: до 1961 року — «Спартак», потім — «Верховина». З 1971 року — «Говерла». Нинішню назву вона носить з 1982 року.

СТАТИСТИКА ЗУСТРІЧЕЙ

Турнірні шляхи сьогоднішніх суперників вперше перетнулися у 1957 році, коли команди виступали у другій зоні класу «Б». Гра тоді відбулася 19 травня в Ужгороді і закінчилася перемогою господарів поля — 2:0. Але вдома 30 липня полтавці взяли переконливий реванш — 3:0. Наступні зустрічі відбулися у 1962 році. Гра в Полтаві закінчилася уніцію — 0:0, а в Ужгороді наші земляки програли — 0:3.

Опісля лише 1971 року команди зустрілися знову на рівні команд другої ліги. На сьогоднішній день між ними зіграно 28 матчів: 9 разів перемагала «Ворскла», 13 — «Закарпаття», в шести матчах зафіксовано нічию. Різниця забитих і пропущених м'ячів — 39:30 на користь ужгородців. Із нині діючих футболістів голи у ворота «Закарпаття» забивали І. Шарій, І. Китайко — по два, Ю. Резник, В. Богданець, І. Кислов — по одному. Цікаво, що усі 9 перемог полтавці здобули на своєму полі. Крім того, вдома 4 зустрічі закінчили внічию і одну програли. Різниця забитих і пропущених м'ячів у домашніх матчах — 22:7.

Торік ці команди зустрілися на нашому стадіоні 5 травня. В присутності 15 тисяч глядачів господарі поля перемогли з рахунком 3:1, але перший тайм був за гостями, які відкрили рахунок (В. Зубанич). У другому таймі відзначилися: І. Шарій, І. Китайко та І. Кислов.

ЯКІ БУЛИ СТАРТИ

Сьогодні на нашому стадіоні п'ятнадцятий раз піднято прапор чемпіонату СРСР серед команд другої ліги. А першу гру наші земляки провели тут 3 квітня 1971 року з кіровоградською «Зіркою» (нічия — 1:1).

Усього за час виступів у другій лізі з 14 домашніх стартових матчів у Полтаві було проведено 11 (у 1974 році гра відбулася в Решетилівці, а у 1976 і 1979 роках — у Кременчуці). З них в семи перемогу святкували господарі, у трьох — гості, чотири закін-

чилися унічию. Різниця забитих і пропущених м'ячів — 16:8 на користь полтавців. «Стартові» м'ячі забивали: Ю. Мармач — 3, В. Войтенко, Д. Гордій, І. Кислов — по 2, О. Васін, В. Старухін, В. Бичков, Ю. Москалець, А. Куліш, С. Соловей, І. Шарій — по одному.

«ВОРСКЛА» У ЦИФРАХ І ФАКТАХ

Пропонуємо увазі болільників факти, які ще ніде не публікувалися. Всі вони стосуються виступів «Ворскли» у минулому сезоні.

* З усіх 68 очок 46 команда «взяла» на своєму полі, де вона виграла 22 матчі.

* 8 разів «Ворскла» зіграла із суперниками внічию, і всі ці зустрічі закінчилися з однаковим рахунком — 1:1.

* Із 70 м'ячів наші земляки у першому таймі забити 33, у другому — 37. Цікаво, що в домашніх іграх у південні й північні ворота футбольного поля стадіону «Колос» забито порівну — по 24 м'ячі. З 14 м'ячів, пропущених вдома, на південні ворота припадає 8.

* У складі команди протягом сезону виступали 23 футболісти. По 48 разів виходили на поле С. Лукаш і В. Прокопчиненко (причому, перший з них лише в одному матчі був замінений). С. Ходирев зіграв 47 матчів, І. Шарій — 45, І. Юданов — 44, І. Китайко та І. Іванченко — по 43, Ю. Резник — 42, І. Кислов — 41.

* Найбільше часу в грі провів С. Лукаш — 4305 хвилин. Далі ідуть І. Юданов — 3692 хвилини та І. Шарій — 3690.

(Продовження цієї статистики — в наступній програмі).

У ЗАПИСНИК БОЛІЛЬНИКУ

Сьогодні, у четвертому турі, зустрічаються:

«Зоря» — «Суднобудівник»

«Маяк» — СКА

«Шахтар» — «Кривбас»

«Дніпро» — «Динамо»

«Нафтовик» — «Буковина»

«Кремень» — «Прикарпаття»

«Поділля» — «Торпедо»

«Нива» Вц. — «Новатор»

«Спартак» — «Колос»

«Волинь» — «Океан»

«Авангард» — «Чайка»

«Нива» Тр. — «Кристал»

Сьогоднішній матч закінчився з рахунком 1:0

на користь палтавців

М'ячі забили: Дейнеко

Черговий матч на нашому стадіоні відбудеться 1 квітня 1989 року:

«Ворскла» (Полтава) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ).

Цього дня відбудеться і 1-й тираж спортивної речової лотереї.

ВИДНІШЕ ТОМУ, ХТО ЗНАЄ

Збоку, кажуть, видніше. А з високої трибуни усе, що діється на футбольному прямокутнику, тим паче — мов на долоні. І все ж, даруйте, арбітрові там, поряд з м'ячем, видніше. І якщо ви, гарячий прихильнику м'яча, раптом готові засюркотати на весь стадіон проти рішення судді, загляньте на мить у програмку. Можливо, тут і є те правило, в якому ви, м'яко кажучи, плаваєте. Отже:

...гравець наздоганяє суперника, що володіє м'ячем, штовхає його плечем у дозволену правилами частину спини й оволодіває м'ячем. (Свисток. Штрафний удар).

...м'яч, кинувий суперником із-за бокової лінії, потрапляє у ворота. (Призначається удар від воріт).

...у момент передачі м'яча нападаючий мав перед собою воротаря і захисника, який, шкутильгаючи, виходив з поля. (Нападаючий у правильному положенні).

...нападаючий у момент передачі м'яча знаходиться на середній лінії і між ним та воротарем команди-суперниці більше нікого немає. (Положення «поза грою» не фіксується, бо середня лінія в даному випадку відноситься до своєї половини поля).

...нападаючий у момент передачі йому м'яча знаходиться від лінії воріт суперника на тій віддалі, що й передостанній захисник воріт. (Свисток. Положення «поза грою», бо в момент передачі м'яча між нападаючим і лінією воріт був лише один суперник — воротар).

101

ДЛЯ ЗАМІТОК

101

101

Довідкове видання
«Ворскла» (Полтава) — «Закарпаття» (Ужгород)

ПРОГРАМА

Матеріал підготували: О. Кулик, А. Ломов, І. Черчатий.
Відповідальний за випуск Ю. Балябін, Художник О. Перепелиця.

Коректори: П. Кітченко, М. Шепель.

Здано до набору і підписано до друку 21.03.89. БЗ 03613.
Тираж 3000. Ціна 20 коп.

Друкарня видавництва «Полтава». № 3221.

ЧЕМПИОНАТ СССР ПО ФУТБОЛУ

г. Полтава

1988 г. Зак. 603. КОФ. Т. 10000